

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201427
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820201427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v Parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o. so sídlom 811 01 Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: O. P., narodený XX.XX.XXXX, bytom L., P. ulica XXX/X, občan SR, právne zastúpený: JUDr. Igor Gažík, advokát, so sídlom v L., Bojnická cesta č. 7, o zaplatenie 3.643,78 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.120,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.120,- Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 130,- Eur vždy do 25.-teho dňa v kalendárnom mesiaci, pričom posledná mesačná splátka bude vo výške zostatku pohľadávky, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania s jednou mesačnou splátkou, čo má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Konanie o zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 3.396,93 Eur od 17.11.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšku žalobu zamietam.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.643,78 EUR spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76% ročne zo sumy 3.396,93 EUR od 17.11.2017 od zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.643,78 EUR od 17.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.04.2017 žalobca uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa zák. č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca vo výške 5.000,- EUR na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok.

Podľa bodu 3.1 časti 2 Úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, kde akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca celkom sumu 3.396,93 EUR tak, že sumu 3.370,- EUR čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a financovaním na svoj účet a sumu 26,93 EUR predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodol inak. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do podania žaloby len časť dlžnej sumy a to v sume 250,- EUR, na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Žalobca v odôvodnení žaloby poukázal na body 3.1 časť 3, 6 časť 3, 3.2. časť 3, 3.4 časť 3 úverovej zmluvy. Ďalej uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca dňa 16.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalovaný má voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 3.643,78 EUR (3.396,93 EUR z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 218,32 EUR z titulu dlžných úrokov z úveru, 28,53 EUR z titulu dlžného poistného z úveru), žalovaný je okrem toho povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 3.396,93 EUR od 17.11.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.643,78 EUR od 17.11.2017 do zaplatenia.

2. Žalovaný žalobu s výzvou, aby sa k nej vyjadril a poučením prevzal dňa 25.06.2020, k žalobe sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol neplatnosť ustanovení zmluvy o poskytnutí úveru, nakoľko bol ako spotrebiteľ poškodený na svojich právach. V zmluve je dohodnutý neprímerane vysoký úrok a poplatky s ním súvisiace. Súčasťou úverovej zmluvy bola aj poistná zmluva, ktorá je tiež v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Jedná sa o nejasnú zmluvu z toho dôvodu, že v zmluve, ktorá musí byť vyhotovená v písomnej forme neboli uvedené podmienky poistenia. Zmluva o poistení bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a poisťovňou, ale nie medzi ním ako poistením, čo vyžaduje zákon. Opakovane je mu účtovaný „poplatok za info o dispo 50+“ a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Tieto poplatky sú nesprávne resp. minimálne nejasné. Ďalej žalovaný namietol neplatnosť zmluvných podmienok najmä povinnosť uhradiť poplatok za spracovanie úveru, ustanovenia ohľadom poradia uspokojovania pohľadávky veriteľa a to v nejasnom a neprijateľnom poradí, je nevyhnutné zo zmluvy tiež viesť koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úroky a osobitne na poplatky, vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami bolo len formálne, úročenie pohľadávky, ktoré má trvať i po skončení zmluvného vzťahu a ktoré je žalované vo výške 23,76 % ročne až do splatenia „istiny“, v ktorej je už časť zmluvných úrokov zahrnutá, popri tom si žalobca ešte uplatňuje aj úrok z omeškania. Zmluva obsahuje jednostranné a pre spotrebiteľa nevýhodné ustanovenia zmluvy a to v bode 3.3. a 3.4. zmluvy, jednostrannú zmenu podmienok zmluvy - termín poplatok v zmysle aktuálneho Sadzovníka poplatkov v spojení s časťou 3 zmluvy bod 12. Žalovaný namietal neplatnosť jednotlivých ustanovení zmluvy a z toho dôvodu následne navrhuje zmluvu posúdiť ako bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu niektorých náležitostí a nesplnenie povinností podľa § 7 zák.č. 129/2010 Z.z. vrátane uplatňovania zmluvných úrokov až do úplného splatenia úveru. Žalobca mal navyše predložiť a zaslať všetky dôkazy, ktorých sa dovoláva, nezaslal kompletnú Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 06.04.2017 chýba str. 2, osobný dotazník z 06.04.2017 chýba str. 6, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere chýba str. 4, a túto skutočnosť žalovaný taktiež namietal.

3. V replike, doručenej súdu dňa 27.08.2020 žalobca zobral žalobu v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76% ročne zo sumy 3.396,93 EUR od 17.11.2017 do zaplatenia, v tejto časti žiadal konanie zastaviť a zotrval na žalobe o zaplatenie sumy 3.643,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.643,78 EUR od 17.11.2017 do zaplatenia a na náhrade trov konania. Uviedol, že na základe zmluvy uzavretej 06.04.2017 vydal žalobca žalovanému úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec 5.000,- EUR. Žalovaný bol oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 3.396,93 EUR tak, že sumu 3.370,- EUR čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a financovaním na svoj účet podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, sumu 26,93 EUR predstavujú poplatky za výber z bankomatov - 4,50 EUR, za informáciu o disponibilnom zostatku - 1,50 EUR, za správu úveru - 20,93 EUR, ktoré žalobca účtoval žalovanému ako súčasť úverovej istiny podľa sadzovníka

poplatkov, vyúčtované poplatky sú zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca už v konaní predložil, z neho je tiež zrejmé, kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver a tiež rozklad tej ktorej splátky na istinu, na úroky a na poplatok za poistenie. Úroková sadzba medzi žalobcom a žalovaným bola dohodnutá vo výške 27,48 % ročne, následne došlo k zníženiu úrokových sadzieb, v dôsledku čoho bola aj žalovanému znížená úroková sadzba na 23,76 %, o čom bol žalovaný riadne informovaný v pravidelnom mesačnom výpise z úverového účtu. Žalobca je toho názoru, že dohodnutá úroková sadzba bola v danom čase a mieste uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenie obvyklá a primeraná. Podľa bodu 3.2 časti 3 úverovej zmluvy je žalobca oprávnený požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, žalobca si uplatňoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 25,- EUR, ktoré žalobca účtoval žalovanému dňa 01.06.2017 ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady na telefonický kontakt s klientom, so zasielaním SMS správ. Žalobca súdu v prílohe predkladá generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré musí žalobca vynaložiť v prepočte na jedného klienta na poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt a SMS správy. K námietke žalovaného o chýbajúcich stranách dokumentov žalobca uvádza, že súdu predložil všetky strany uvedených dokumentov, ktoré má v súčasnosti k dispozícii, pričom posledné strany spomenutých dokumentov tvorili čisté strany bez textu.

4. V duplike, doručenej súdu 16.09.2020 žalovaný uviedol, že trvá na všetkých dôvodoch, ktoré vo svojom vyjadrení zo dňa 06.07.2020 uviedol, okrem tých, ktoré súvisia s čiastočným späťvzatím nároku v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny, namieta uplatnenie sumy 25,- EUR ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ako istiny. S poukazom na § 121 ods. 3 OZ náklady tvoria príslušenstvo pohľadávky, pričom žalobca sumu 25,- Eur nešpecifikoval, o ktoré konkrétne náklady sa jedná, uviedol len tabuľku svojich interných prepočtov orientačných nákladov na vymáhanie pohľadávky. Ak si chcel takéto náklady uplatniť, bolo potrebné, aby ich aj preukázal, teda že v konkrétny deň poslal list s uvedeným obsahom, s uvedenou cenou poštovného, príslušenstvo tiež nemôže byť zároveň istinou a ani náhradou škody. Dohodnutá úroková sadzba 27,48 % a neskôr znížená na 23,76% ročne je napriek jej zníženiu vysoká a neprimeraná vzhľadom k úrokovým sadzbám ECB pre hlavné refinančné operácie, keď podľa Národnej banky Slovenska boli v druhom štvrtroku 2017, kedy bola úverová zmluva uzavretá, priemerné úrokové sadzby komerčných bánk zo spotrebiteľských úverov pre domácnosti boli 4,24% ročne do 1 roku splatnosti, 6,44% ročne od 1-5 rokov splatnosti a 8,88% ročne nad 5 rokov splatnosti. Preto žalovaný namieta neprimerane vysokú výšku úrokovej sadzby a to i vzhľadom k poisteniu úveru proti nesplácaniu, čo bola povinná súčasť úverovej zmluvy. Žalovanému tiež neboli doručené všetky listiny, čo už namietal, a ak žalobca udáva, že posledná strana dokumentov bola prázdna strana, bolo preukázané, že existuje ďalšia strana, pričom nie je preukázané, čo sa na nej nachádza. Žalovaný navrhol posúdiť úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu niektorých náležitostí resp. nesplnenie povinností podľa § 7 zák.č. 129/2010 Z.z..

5. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa §180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) po tom, čo právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' svoju a žalobcu na pojednávaní a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, výsluchom žalovaného, oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to najmä so žalobou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovou zmluvou o poskytnutí platobných služieb zo dňa 06.04.2017 (ďalej ako „zmluva“), osobným dotazníkom, listinou spracovanie osobných údajov podľa zák.č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov, listinou Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, výpisom z účtu žalovaného, listinou Potvrdenie z 18.02.2020, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 30.11.2017 vrátane doručenky, vyčíslením náhrady trov konania, výpisom z registra žalobcu, uznesením z 28.05.2020, vyjadrením žalovaného z 06.07.2020, čiastočným späťvzatím žaloby a replikou z 26.08.2020, replikou, duplikou a ostatným obsahom súdneho spisu.

7. Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

7.1. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 06.04.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Na základe časti 1. tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému sumu 15.000,- Eur ako pôžičku na čokoľvek - bezúčelový úver. Žalobca sa úver zaviazal vrátiť spolu s 7,90 % ročným úrokom v 96. mesačných splátkach po 221,83 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý a konečná splatnosť úveru bola určená na deň 15.05.2025. Úver bol dojednaný so štandardným súborom poistenia. Zároveň v časti 2 strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo výške úverového rámca 5.000,- Eur. V zmluve si sporové strany dohodli aktuálnu výšku úverového rámca 600,- Eur s tým, že žalovaný sa zaviazal úver vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a dohodol si aj štandardný súbor poistenia s poplatkom za poistenie 4,99%. Výška mesačnej splátky v zmluve bola dohodnutá minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá v 10. deň v mesiaci, výška úrokovej sadzby bola vo výške 27,48% ročne, RPMN 43,36% ročne, prvá splátka mala byť splatná k 10.dňu v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Podľa bodu 1.2. v časti 3 zmluvy sa uvádza, že oprávnenou osobu na prijatie poistného plnenia je žalobca a poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je vyjadrený percentom z mesačnej splátky revolvingového úveru. Podľa bodu 2.1 druhej časti zmluvy zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená na neurčitú dobu. V zmluve (bod 1.1 druhej časti) sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN so splatením v 12 rovnakých mesačných splátkach s tým, že pre tento výpočet nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená 22,58%. V zmluve je tiež uvedené, že poplatok za kreditnú kartu je vo výške podľa sadzobníka poplatkov. Žalovaný bol oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalobcom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. V zmysle časti 3 bodu 3.1 zmluvy žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v účinnosťou, ktorú určí banka v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ak dlžník riadne a včas nespláca svoje záväzky voči banke alebo iným veriteľom.

7.2. V časti 3 bod 1.1 zmluvy sa uvádza, že žalobca vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2112 a CTM3032, uzavretými medzi právnym predchodcom žalovaného a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárska 7/C, Bratislava, a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s., ktoré sú súčasťou rámcových zmlúv o poistení, súhlasí s nimi a svojim podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral, t.j. Štandardný súbor poistenia.

7.3. Nebolo sporným, že žalovaný revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty čerpal. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov vyplýva, že žalovaný ku dňu rozhodovania súdu vyčerpal sumu celkom 3.370,- Eur a naposledy takto čerpal sumu 170,- Eur dňa 11.05.2017. Žalobcovi žalovaný uhradil celkom sumu 250,- Eur. Tieto skutočnosti žalovaný v konaní aj potvrdil.

7.4. Podľa potvrdenia o prehľade splátok a úhrad vykonaných žalovaným, vyhotovenom ku dňu podania žaloby žalobcom je zrejme, že žalovaný mal dňa 10.05.2017 uhradiť na revolvingový úver splátku 64,- Eur, dňa 10.06.2017 splátku 136,- Eur, dňa 10.07.2017 splátku 136,- Eur, dňa 10.08.2017 splátku 136,- Eur, dňa 31.08.2017 žalovaný žalobcovi uhradil 250,- Eur, nezaplatil ďalšie splátky vo výške 136,- Eur so splatnosťou 10.09.2017, 10.10.2017 a 10.11.2017, čo žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval.

7.5. Žalobca listom z 30.11.2017 žalovanému oznámil, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 42760313270100 vzhľadom na to, že poskytnutý úver nesplácal riadne a včas a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.11.2017, zároveň žalovaného vyzval k úhrade dlhu v celkovej výške 3.643,78 Eur na účet žalobcu, žalovaný pred súdom potvrdil, že sa mu uvedená písomnosť dostala do dispozície.

7.6.Z výpisu z Obchodného registra SR organizačnej zložky zahraničnej osoby BNP PARIBASPERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky bolo zároveň preukázané, že organizačnou zložkou zahraničnej osoby pod obchodným menom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž 75009, Francúzska republika, s právnou formou société anonyme (akciová spoločnosť) na území Slovenskej republiky je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258 713.

7.7.Lustrácia v Obchodnom vestníku na žalovaného je negatívna.

7.8. Z osobného dotazníka na čl. 18 opak vyplýva, že v čase posúdenia bonity žalovaného pre účely poskytnutia revolvingového úveru žalovaný žalobcovi označil za svoj čistý mesačný príjem sumu 1600,- Eur, výšku mesačných platieb (nájom, plyn, elektrina a pod.) 200,- Eur, rodinné prídavky: 0,- Eur, ďalšie zdokladovateľné príjmy: 0,- Eur, splátka hypotéky: 0,- Eur, splátky spotrebného úveru, leasing: 0,- Eur, splátka kreditnej karty: 0,- Eur. Spôsob bývania: u rodinného príslušníka.

7.9.Z listiny „Spracovanie osobných údajov podľa zák.č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení“ je zrejмый súhlas žalovaného, aby Sociálna poisťovňa poskytla jeho osobné údaje v rozsahu, či je zamestnaný, u akého zamestnávateľa alebo zamestnávateľov a na základe akého pracovného času, dobu trvania zamestnania a poistenia, výšku vymeriavacieho základu u všetkých alebo jednotlivých zamestnávateľov a priemernú výšku vymeriavacieho základu, či je poberateľom dôchodku a v akej výške, či sa mu vykonávajú exekučné zrážky z dôchodku, či je registrovaný v informačnom systéme ako SZČO za účelom ich overenia v súvislosti s rokovaním o vzniku, vznikom a trvaním záväzkového vzťahu s bankou.

7.10.Z výpovede žalovaného súd zistil, že jeho bonitu žalobca pri poskytnutí revolvingového úveru zisťoval telefonicky od žalovaného, ktorý v danom čase pracoval na dohodu v záložni a tiež mal príjem z futbalu, ktorému sa venoval profesionálne, bez nákladov mal príjem 1600,- Eur, náklady na paušál za telefón 200,- Eur, býval u rodičov, žalobca ho nevyzval, aby svoj príjem akýmkoľvek spôsobom zdokladoval. K priebehu uzavretia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný uviedol, že mu prišla SMS o ponuke úveru, resp. email, potom ho telefonicky žalobca skontaktoval. Pracoval vtedy u kamaráta v záložni, nevie uviesť, či bol jeho kamarát žalobcom kontaktovaný za účelom preverenia jeho príjmu, ale myslí si, že nebol. Sumu 3370,- Eur vyčerpal, sumu 3.120,- Eur nenamieta, avšak nie je schopný ju zaplatiť naraz, ale jedine formou splátok. Aktuálne dosahuje príjem do 400,- Eur mesačne, z ktorého prispieva rodičom na bývanie a stravu, platí mesačný paušál na telefón 40,- Eur, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani osobné motorové vozidlo. Je vyučený ako operátor stavebnej výroby. Vyživovací povinnosť nemá.

7.11. Právny zástupca žalovaného v prednese poukázal na všetky svoje písomné vyjadrenia. Čo sa týka výpočtov príslušenstva, ktoré bolo započítané to istiny, nemalo to tak byť, pričom príslušenstvo ani nebolo riadne zdokumentované. A keď to má byť výška škody zistená, náhrada škody tak tá mala byť samozrejme riadne zistená a nie s poukazom na nejaké všeobecné ustanovenia, preto celú tú sumu žalovaný popiera. Čo sa týka tej zmluvy, súd by ju mal vyhlásiť za bezúčinnú, z dôvodov v písomnom vyjadrení, napr. o. i. čo sú ustanovenia tej poisťovnej zmluvy, ktorá musí byť zo zákona písomná a odkaz na to na internet, je zjavne neprimeraný. Dlžná suma, ktorú žalovaný prevzal bolo 3.370,- Eur a v zásade zaplatil 250,- Eur na túto sumu, čiže jeho dlh by mal byť 3.120,- Eur. A čo sa týka tých ostatných nákladov, tie neboli preukázané, čo sa týka poistenia, tá klauzula je neplatná v uvedenom znení, čo sa týka tých ostatných náležitostí, tie neboli presne vyčíslené, čo bolo uvedené v odpore, to znamená, že tam nebolo presne uvedené, akým spôsobom sa tie sumy budú odpočítavať, čím má na mysli tie platby, ako sa budú zaúčtovať, potom tie poplatky boli rôzne, nebolo jasné, že ktorý poplatok za čo a ako sa uplatňuje, bol v zmluve len odkaz. Žalovaný namieta jednotlivé poplatky, ktoré tam boli uvedené, že vlastne nie je jasné, za čo boli uhradené resp. majú byť uhradené, sú tam nezrovnalosti. Potom tie podmienky, keď si banka vyhradzuje právo pozastaviť čerpanie toho revolvingového úveru, tak sú vyslovene uvedené ako výlučné právo banky s tým, že žalobca mal podľa zákona určiť, za akých podmienok môže k tomu dôjsť. To žiadnym spôsobom, ktorý by bol verifikovaný neurobil, teda aby sa ten klient mohol brániť, že tie podmienky nenastali, čiže nie je možné, aby ich aj mohol predvídať. To vôbec v zmluve nie je. Banka sa rozhodne jednoducho a to sú podmienky, ktoré sú jednostranné

a nevýhodné. Je potrebné, aby žalobca výslovne uviedol, čo pokladá za tie okolnosti, aby žalovaný následne vedel, na čo si má dať pozor. Ďalej stanoviť limity pre jednotlivé čerpania spôsoby čerpania, čo do výšky čerpania a počtu čerpania v časovom intervale. Toto vlastne tiež je jednostranné prehlásenie, ten klient si chcel zobrať úver za nejakých podmienok, je potrebné, aby vedel, za akých podmienok a koľko môže čerpať. V danom prípade si žalobca vyhradil, že tieto limity môže jednostranne znížiť bez ďalších nejakých podmienok, ktoré by mohol aj ten klient predvídať prípadne kontrolovať a pod., potom žalobca môže zmluvu jednostranne takýmto zásadným spôsobom bez objektívne zhodnotiteľných kritérií a podmienok meniť. Takisto jednostranne zmeniť výšku poplatkov, ustanovenie o výške poplatkov je v takomto spôsobe nekorektné, odporujúce dobrým mravom, čo slabšia strana teda spotrebiteľ vlastne nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť. Z podstatných náležitostí je to ďalej tá výška úrokov, kedy sú známe tie úrokové sadzby, ktoré poskytovali banky, s odkazom na webové stránky, a judikatúru. Banky majú rôzne úvery, úrokové sadzby, ale tá je max. nad 8% a žalovaný mal úrok 27% a potom to kleslo na 23%, potom takisto keď ten úver skončí, lebo ho nesplácal a oni vypovedia, tak vtedy by mali nastúpiť tie zlé sankčné úroky, ktoré nútia toho dlžníka platiť, ale tie zlé sankčné úroky sú v podstate nižšie ako tie dohodnuté, takže pre neho „je výhodnejšie“ keď neplatí a platí tie sankčné úroky. Súd by vec mohol zvážiť aj z hľadiska sporenia, pretože tam je rozdielny spôsob úročenia finančných prostriedkov. Úrok je aj v zmysle judikatúry vysoký. A je otázka aj taká, že či má banka poskytnúť tie finančné prostriedky aj takému, o ktorom prakticky vie, že tie finančné prostriedky nesplatiť. Lebo v zásade v tej vysokej úrokovej sadzbe má byť pokryté, že niekto to nesplatiť. Ale sú prípady a určite ich nie je málo, že je zrejme, že dotýčny to nesplatiť, či aj takým majú poskytovať úvery. Kde to riziko je vlastne enormné a tým pádom to splácajú ostatní spotrebiteľia. Tá úverová spoločnosť by si mala uvedomiť, že môže poskytovať len povedzme do výšky tej bežnej úrokovej sadzby, čo v tomto prípade nebolo. Navrhol súdu, aby vyhlásil zmluvu za bezúročnú a rozhodol podľa tých súm, ktoré boli skutočne požičané a ktoré boli skutočne zaplatené.

7.12. Žalobca pred prvým pojednávaním zobral žalobu v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 3.396,93 Eur do 17.11.2017 do zaplataenia späť, trval na nároku o zaplataenie sumy 3.643,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.643,78 Eur od 17.11.2017 do zaplataenia a na náhrade trov konania.

8. Po právnej stránke súd posúdil žalobu podľa nasledovaných ustanovení zákonov:

8.1.Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8.2.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8.3.Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8.4.Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.5.Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.6.Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.7.Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.8. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

8.9. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

8.10. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

8.11. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

8.12. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

8.13. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškания.

8.14. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškания je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškания s plnením peňažného dlhu.

8.15. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu a postavenie účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačenom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (žalobcom) a dlžníkom (žalovaným) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Zmluva je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto musí spĺňať náležitosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy. Súd v tejto súvislosti okrem vyššie cit. zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka poukazuje aj na závery rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci Océano Grupo editorial SA (spojené prípady C-240/98 a C-244/98), v zmysle ktorého je súd z úradnej moci povinný preskúmať opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa.

10. Žalovaný sa v rámci svojej procesnej obrany ako spotrebiteľ domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru, čo odôvodňoval tým, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky prideľovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľskému úveru. Poukazoval na neplatnosť dojednania o poistení úveru, ďalej poukazoval aj na neprijateľné podmienky zmluvy o úvere a neprimerane vysoký zmluvný úrok. Tvrdil, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nemá všetky predpísané náležitosti.

11. Súd preto v konaní skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že predmetná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere má zákonom stanovené náležitosti. Pokiaľ žalobca poukazoval na absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky prideľovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľskému úveru, súd uvádza, že k tejto otázke sa vo svojich rozhodnutiach už opakovane vyslovil Najvyšší súd SR tým spôsobom, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenia toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej splátky (uznesenia NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018).

12. Žalovaný namietal, že súčasťou úverovej zmluvy bola aj poisťovacia zmluva, ktorá je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, jedná sa o nejasnú zmluvu, keď v zmluve neboli uvedené podmienky poistenia. V danej veci síce znenie ustanovenia bodu 1.1. v časti 3 zmluvy je naformulované tak, že navodzuje dojem o tom, že zmluva predpokladá výber jedného zo súborov poistenia v tomto bode uvedeného, avšak v bode 1.1. v časti 2 zmluvy sa jednoznačne uvádza, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a žalovaný ako dlžník má možnosť poistenie odvolať aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Ak teda spotrebiteľ na túto službu pristúpi dobrovoľne, hodnota poisťovacieho nevniesť (nezapočítava sa) do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa názoru súdu žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť zmluvu o úvere aj bez poistenia, na poistenie úveru pristúpil dobrovoľne a poskytnutie revolvingového úveru ním nebolo podmienené, čo vyplýva z obsahu zmluvy o úvere (Základné podmienky zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, bod 1.1. časti 2 zmluvy).

13. Pokiaľ žalobca v konaní poukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky, súd na tieto tvrdenia neprihliadal, nakoľko žalovaný sa v procesnej obrane domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a existencia prípadných neprijateľných podmienok ním uvádzaných nemá podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. na takýto záver, či ide v danom spore o revolvingový úver bezúročný a bez poplatkov žiaden vplyv.

14. K námietke neúmerne vysokých úrokov z úveru súd udáva, že žalobca v tejto časti zbral žalobu späť, súd konanie v tejto časti podľa § 144 a 145 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) zastavil, preto sa argumentáciou žalovaného v jeho procesnej obrane k výške daného zmluvného úroku súd v odôvodnení nezaoberal.

15. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Avšak žalobca ani po námietke žalovaného v spore relevantným dôkazom nepreukázal, že pri uzavretí predmetnej zmluvy postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti(§ 2 písm. u/zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Zmyslom vyššie citovaných ustanovení, ktoré ukladajú povinnosť veriteľovi postupovať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní úverových zmlúv so spotrebiteľom je zistiť, či klient bude schopný splácať úver. Túto schopnosť posudzuje predovšetkým na základe údajov o jeho príjmoch, ale tiež výdavkoch a rodinnom stave tak, ako sa to uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi jeho príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám v spolupráci so žiadateľom o úver, ale je jeho povinnosťou takto získané informácie aj overovať a následne vyhodnotiť a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva z daného zákonného ustanovenia a k čomu v danom prípade žalovaný ako spotrebiteľ dal žalobcovi súhlas, čo vyplýva z listiny na č.l. 19 súdneho spisu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.04.2020, sp. zn. 16Co/69/2019 v spotrebiteľskom spore je plne opodstatnené ex offio skúmať splnenie povinnosti na strane dodávateľa podľa § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., je na veriteľovi, aby v spore preukázal, že bonitu žalovaného spotrebiteľa náležite skúmal a že si povinnosť podľa cit. právnej úpravy splnil. Povinnosť veriteľa konať s odbornou starostlivosťou bez predloženia dokladov dlžníkom aj napriek tomu, že predloženie týchto dokladov bolo obsahom podmienok uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno bez ďalšieho zamieňať s povinnosťou spotrebiteľa podľa § 7 ods. 2 cit. zákona. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ žalobca odôvodňuje splnenie tejto povinnosti údajmi, ktoré uviedol žalovaný ako dlžník v zmluve, pričom dlžník nedoložil tieto údaje žiadnymi listinami, odvolací súd nezistil žiaden skutkový ani právny dôvod konštatovať, že veriteľ splnil zákonnú povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Súd podporne poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu ČR a tiež Ústavného súdu ČR, ktoré súdy sa taktiež zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol, si veriteľ aj overí, minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019, 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018). Podobne aj Ústavný súd ČR v náleze III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. V rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus sa uvádza, že poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť „úveryschopnosť“ dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi. Tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne.

16. Žalobca v tomto prípade nijako nepreukázal, že by preveroval príjem žalovaného, ktorý žalovaný deklaroval v osobnom dotazníku na č.l.18 spisu, žiadny dôkaz o tom nepredložil a to, že výšku príjmu si neoveroval, vyplýva aj zo samotnej zmluvy, keďže v nej nebol označený žiadny doklad, ktorý by žalovaný predkladal. Žalovaný tvrdil, že žalobca si ním deklarovaný čistý mesačný príjem 1.600,- Eur už nijako neoveroval. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania

schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. S poukazom na § 11 ods. 2 vetu druhú zákona č. 129/2010 Z.z. platí preto fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo znamená, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi len sumu rozdielu skutočne poskytnutého úveru t.j. 3.370,- Eur a žalovaným už zrealizovaných platieb naň v sume 250,- Eur, čo činí dlh žalovaného v sume 3.120,- Eur, ktorú sumu s poukazom na žalovaným tvrdenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru dlžník v spore ani nerozporoval.

17.V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe o zaplatenie sumy 3.643,78 Eur čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o úvere medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Uzatvorená zmluva má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzatvorení a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, že na základe uvedenej zmluvy mu bol poskytnutý revolvingový úver. Súd mal na základe nesporných skutkových tvrdení sporových strán a predložených listinných dôkazov preukázané splnenie zmluvného záväzku zo strany žalobcu. Bolo preukázané, že žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky vo výške 3.370,- Eur, ktoré žalovaný vyčerpal a ktorú skutočnosť žalovaný žiadnym spôsobom ani nerozporoval. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný si svoje povinnosti, vyplývajúce z úverovej zmluvy riadne neplnil a úver nesplácal, žalobcovi na úvere žalovaný doposiaľ uhradil sumu 250,- Eur.

18.Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že revolvingový úver je potrebné považovať na bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona citovaného zákona, kedy veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, hrubo porušil svoju povinnosť tým, že posudzoval schopnosti žalovaného splácať úver len z údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave deklarovaných spotrebiteľom bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, resp. uvedené nijakým spôsobom súdu nepreukázal, v spore zaťažovalo dôkazné bremeno žalobcu. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto súd vyhovel žalobe o zaplatenie sumy 3.120,- Eur, konanie o zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 3.396,93 Eur do 17.11.2017 do zaplatenia pre späťvzatie zastavil a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19.Súd nepriznal žalobcovi ani sumu 25,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keďže žalobca tieto náklady žiadnym spôsobom nepreukázal, teda že boli žalobcom aj naozaj vo vzťahu k žalovanému vynaložené. Žalobca síce predložil listinný dôkaz (č.l. 59 opak) označený ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky (položkovite), súd má však za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že mu v danej veci reálne vznikli náklady v sume 25,- Eur, toto tvrdenie v spore žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Len tvrdenie žalobcu, že v tejto sume sú započítané náklady ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady na telefonický kontakt so žalovaným a SMS správy nepostačuje, v tejto časti súd preto žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena.

20. Žalobcovi súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pričom ak veriteľ nesplnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 cit. zákona nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie úveru spôsobom zosplatenia úveru. V danej veci podľa Zmluvy o revolvingovom úvere, kde v bode 1.1 časť 2 zmluvy bola dojednaná splatnosť v 12 rovnakých mesačných splátkach pričom splatnosť 1. Splátky nastala 10.deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie, podľa č.l.24 v danom prípade sa tak udialo v apríli 2017, preto splatnosť prvej splátky nastala 10.5.2017 a posledná splátka bola splatná 10.04.2018, a až týmto dňom preto vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie celého dlhu vo výške tej časti istiny úveru, ktorú žalovaný nezaplatil. Od 11.04.2018 preto patrí veriteľovi úrok z omeškania, pretože dlžník sa dostal do omeškania s celým dlhom až k tomuto dňu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 3.120,- Eur vo výške 5,00% ročne od 11.04.2018 do zaplatenia a vo zvyšku žalobný návrh aj v časti úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. Dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania nie z jednotlivých mesačných splátok, ale z celej žalovanej sumy. V súlade s dispozičnou zásadou upravenou v § 216 ods. 1 CSP súd preto žalobcovi priznal úroky z omeškania nie zo splátok, ale z celej prisúdenej sumy t.j. zo sumy 3.120,- Eur v zákonnej výške 5,00% ročne od 11.04.2018 do zaplattenia, ktoré príslušenstvo žalovaný nerozporoval.

25. Súd zároveň povolil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 130,- Eur mesačne k 25. dňu kalendárneho mesiaca, keď žalovaný má príjem 400,- Eur a pravidelné výdavky cca 140,- Eur. Pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania. V súlade s § 232 ods. 4 CSP súd povolil žalovanému splácať priznaný nárok pravidelnými mesačnými splátkami po 130,- Eur, nakoľko majetková situácia žalovaného mu neumožňuje zaplatiť celý priznaný nárok v zákonnej trojdňovej lehote navyše výška povolených splátok je porovnateľná s výškou mesačných splátok v úverovej zmluve. Podľa názoru súdu takéto povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach tiež nezasiaha neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu. Povolenie splátok bolo podľa názoru súdu primerané a v súlade aj so zásadou dobrých mravov. Súd zároveň určil, že omeškanie s plnením čo aj jednej splátky má za následok splatnosť celej žalovanej sumy.

26. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V konaní bol žalobca úspešný len čiastočne. Berúc do úvahy uplatnenú celkovú sumu 3.643,78 Eur vrátane zmluvných úrokov vo výške 23,76% ročne zo sumy 3.396,93 Eur od 17.11.2017 do 20.11.2020 v sume 2.432,38 Eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.643,78 Eur od 17.11.2017 do 20.11.2020 v sume 549,- Eur, predmetom sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku bola suma 6.625,22 Eur, súd konanie pre späťvzatie žaloby o zaplattenie úrokov vo výške 23,76 % ročne zo sumy 3.396,93 Eur od 17.11.2017 do zaplattenia zastavil. Žalobca bol úspešný v sume prisúdenej istiny 3.120,- Eur a v úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.120,- Eur od 11.04.2018, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 408,16 Eur. Úspech žalobcu je v rozsahu 53,25% a jeho neúspech v rozsahu 46,74 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 6,50 %. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 29/2019 z 26.2.2019, podľa ktorého pri náhrade trov konania a posudzovaní úspechu je potrebné vychádzať tak z úspechu strany v uplatnenej istine, ak aj príslušenstva istiny a niet dôvodu pri výpočte čistého úspechu strany neprihliadať aj na príslušenstvo pohľadávky. Keďže pomer úspechu a neúspechu strán sporu je približne rovnaký, súd rozhodol tak, že žiadnej strane sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.